

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bibliotheca Scriptorvm Sacri Ordinis Cisterciensis Elogiis Plvrimorvm Maxime Illvstrivm Adornata

Visch, Charles de

Coloniæ Agrippinæ, 1656

Ad Lectorem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38433

mentarij in regulam, quod vniuersæ Benedicte tabulas interpretatus, Cisterciensibus in professæ virtutis amore generoso succederet.

Volgango huic successerunt alij aliquot eiusdem cœnobij religiosi, virtute & doctrinâ commendabiles, qui doctrinæ suæ varia monumenta reliquerunt: sed vltima Dei vocatiōne præuerti, operibus suis vltimam manum adhibere nequiverunt. Eximius D. Caramuel, in epistola dedicatoriâ 1. partis suæ *Theologia Regularis*.

Y.

Ysembardus le Tollier, Natione Normannus, patriâ Rothomagensis, Academiæ Parisiorum Doctor Theologus, & in gymnasio Sancti

Bernardi sacrarum litterarum interpres fidelissimus. Is ob vitæ integritatem, & multiplicis generis doctrinæ quâ pollebat præstantiam, Reuerendo in Christo Patri Nicolao Marscalco, Loci Dei Antistiti dignissimo, ita charus extitit, ut hic dignitatem suam Abbatialem ei resignauerit. Reliquit *Scriptum quoddam in 3. prima cœvita Genesi*.

Edidit quoque *Sermones de tempore. & de Sanctis*, Clarebat apud Bernarditas Parisijs, anno 1509.

Philippus Seguinus in Bibliotheca Cisterciensium M.S. ubi tamen illum vocat *Xjambardum*.

Finis.

EPISTOLÆ

VENERABILIS PHILIPPI

ABBATIS DE ELEEMOSYNA,

Quondam (sub Sancto Patre Bernardo) Prioris Clarevallensis.

Ex antiquo M.S. codice Abbatie S. Amandi, in Belgio, nunc primum in lucem productæ.

Accesserunt Epistolæ 3. Eugenij Papæ III, ex eodem codice desumptæ.

AD LECTOREM.

Quis, & qualis fuerit hic Philippus Abbas Eleemosynæ, videre Lector poterit supra in hac Bibliotheca, verbo, *Philippus Eleemosynæ Abbas*. Est autem Abbatia de Eleemosynâ, celebre Ordinis Cisterciensium monasterium, Diocesis Carnotensis, anno 1121. à Theobaldo Campaniæ & Blesæ Comite fundatum, ut vi-

dere est apud Longelinum, in Notitijs Abbatiarum Ordinis nostri; & Angelum Marnique, in annalibus Cisterc. ad eundem annum.

Porrò, Authorem sequentium epistolarum fuisse Abbatem huius Cœnobij de Eleemosynâ, & non, Bonæ Spei, Ordinis Præmonstratensis, clarè convincitur ex ipsis epistolis. pat-

um

tim ex ijs quæ annotauit in Censura quam anno 1618. iisdem præfixit. Eximius Sacræ Theol. Doctor & Duacensis Vniuersitatis decus, Franciscus Syluius; patrium ex alijs quæ inferius adiungemus, præmissa eadem censura, prout ad verbum eam descripsi ex codice doctissimi viri Georgij Galopini, Relig. Sancti Gisleui, S. Theol. Professoris, &c. vbi propria ipsius Syluii manu scripta habetur:

Censura.

Istas sequentes viginti quinque Philippi epistolæ, *multæ eruditionis plenas*, non esse scriptas (saltem non omnes) ab Abbate Bonæ Spei, qui Philippus ab Eleemosyna nuncupatur, infra scripto videbatur vero proximius, non tam ob diuersitatem styli (coningit enim vnum & eundem stylium variare etiam in epistolis quas diuersis ex causis scribit ad diuersos) quam ob sequentes rationes, quibus, diligens Lector alias poterit annexere. Prima est, quod præsentium epistolaram Scriptor ideo, vocetur Philippus de Eleemosyna, quia erat minister Pauperum Christi de Eleemosyna, quomodo initio primæ epistolæ se nominat, tunc quia præerat Conuentui dicto de Eleemosyna, vt ex epistola 25. potest innotescere: Abbatem verò Bonæ Spei, præfuisse Pauperibus de Eleemosyna, vel Conuentui sic vocato, non apparet; monasterium enim Bonæ Spei nunquam id nominis sortitum est, neque probari potest, illius monasterii Abbatem præfuisse alicui alteri Conuentui qui diceretur, de Eleemosyna. Secunda ratio est: Quod hic Author, epistola 13. vocat se Philippum de Claravalle. Confer & epistolam 18. Abbas autem Bonæ Spei non videtur posse dici, de Claravalle. Tertia ratio: Idem hic scriptor regimini pastoralis sponte renunciauit, totamque suam Conuentum de Eleemosyna dictum, in senectute absoluit à vinculo, quo, ratione professionis erat ei obstrictus. vid, episto-

las, 24. & 25. Philippus autem Bonæ Spei Abbas, non inuenitur sponte & in senectute renunciaisse gubernationi sui Conuentus. 4. ratio: Monasterium huius Philippi vel erat in Francia, vel in finibus Franciæ, nam epistola 24. Comiti Blesensium Franciæ Senescalco ita commendat iura totius sui monasterii, cuius administratione defungitur, vt non videatur iste Comes fuisse distans à monasterio, sed vicinus.

Actum Duaci 21. Martii, 1618.

Franciscus Syluius,

S. Th. Doctor & Professor.

His Syluii rationibus aliæ non minus efficaces, adiungi possunt; nimirum:

Ratio 5. Ex epistola 4. in qua scribit Author Abbas de Landefio, se in absentia ipsius, visitasse monasterium Landefiense, & reperisse quædam Ordini contraria, quæ nunc in virtute Ordinis, præcipit corrigi, scilicet, vt Prior à cura temporalium, aut à Prioratu amoueat; Item, vt Subcellerarius omnino ab officio amoueat. &c. Quæ omnia nullo modo conuenire possunt Abbati Bonæ Spei, sed Abbati de Eleemosyna, Ordinis Cisterciensis; eo quod Landefium, Ordinis Cisterciensis sit Cænobium, Diocesis Bituricensis, & Filia Cænobii de Eleemosyna, in quo proinde Abbas de Eleemosyna, tanquam Pater Abbas, ius habet visitandi, instituendi, destituendi, secundum Ordinis Cisterciensis constituendi. Vid. longelinum supra & Manriquez, ad an. 145. quo anno fundatum est Landefium.

Ratio 6. Epistola 5. Author Abbatem Begarensis Cænobii absoluit à dignitate Abbatiali. Est autem Begarensis Abbatia, Ordinis Cisterciensis sita in Britannia minore, filia quoque Cænobii de Eleemosyna; vt omnes quoque Historici & Catalogi nostri restantur.

Ratio 7. Epistola 3. Dicit Author se à qua-

dam.

dam sententia iniusta appellasse ad suum Metropolitanum, qui erat Archiepiscopus Senonensis, ut constat ex epistola 2. Id quod Abbati Bonæ Spei in Belgio convenire non potest.

Ratio 8. Epistola 10. petit Eleemosynam à Comite Palatino, pro Abbate Curie Dei. Est autem Curia Dei, una ex primis Abbatibus Filiationis Cisterciensis in Diocesi Aurelianensi sita, cuius filiationis etiam est Eleemosynæ Cænobium.

Ratio 9. Epistola 19. Scribit Henrico Anglorum Regi, pro reedificatione Monasteriorum de Fordâ, & Stanleia, quæ monasteria sunt etiam Filie Cænobij de Eleemosyna, ut pariter videre est apud Manriquez, longelinum, & antiquissima quæque Ordinis nostri monumenta.

Ratio 10. Epistola 24. Commendat fratres omnes, & iura Cænobij quod resignauerat, Comiti Blesensi, tanquam nimirum fundatori; Comitem namque Blesensem fundasse monasterium de Eleemosyna, supra diximus & apud Historicos Gallie indubitatum est. Nihil autem huic Comiti iuris fuit in Cænobiū Bonæ Spei in Hannonia situm.

Ratio 11. Epistola 25. Conuentum de Eleemosyna absoluit à sua obedientia. Monasteriū autem Bonæ Spei nunquam vocatum fuit, monasterium de Eleemosyna.

Ex his omnibus, liquido constat, Authorem harum epistolarum esse Abbatem Cænobij de Eleemosyna, Ordinis Cisterciensis; esseque, te uera, multa eruditionis plenas; nunc vero, esse pariter ex antiquo M.S. Sancti Amandi fideliter descriptas, fidem facit Testimonium Collatoris, quod hic ad verbum etiam exhibeo, desumptum ex codice memorati Doctissimi Viri Georgij Galopini, ubi ipsum originale legitur:

Has descripta sunt ex M.S. libro monasterij Sancti

Amandi, & habentur post epistolas tuonis Carnotensis & per me diligenter ad exemplar collata.

Georgius Coluenerius Sacræ Theol. Doctor, & Professor Regius.

EPISTOLÆ

PHILIPPI ABBATIS
de Eleemosynâ.

Epistola I.

Ad Episcopos & Abbates Catholicos.

Qua Author declarat, Electionem Alexandri 3. Pontificis fuisse legitimam, Victoris autem Antipape, illegitimam, & nullam.

ARchi-Episcopis, Episcopis, Abbatibus, Prælatibus, & Vniuersis Ecclesiæ filiis, Henricus & Otto, Dei gratia S. Romanæ Ecclesiæ Cardinales, & Philippus minister Pauperum Christi* de Eleemosyna, seruare vnitatem spiritus in vinculo pacis.

Apud Sacerdotum filios, nec onerosa veritas, nec odiosa debet esse iustitia, quos erudit intellecta sinceritas, ne circumferantur in spiritu erroris, qui operatur in filios dissidentie. Circumscribi se gaudet honestas intra terminos æquitatis, & iniquitati quanto quisque sit proximior, tanto sit ab honestate remotior. Scitis Fratres Charissimi (scientibus enim legem loquor) non esse licitum transire terminos antiquos, terminos quos posuerunt Patres nostri, quos nec supra nec infra iustitiam nouimus collocatos. Qui enim via regia graditur, nec ad sinistram nec ad dexteram debet declinare. Leges & Evangelij religiola sanctione decernitur, nunquam licitum esse circumuenire in negotio fratrem suum; aduersus filium matris suæ ponere scandalum, loqui dolos aduersus proximum; Inter Fratres seminare discordias;

Quan-

* Pauperes Christe de Eleemosyna.